॥१८॥

वा०रा० 🎇 ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वेहूर्यगुलिकाचितं वेहूर्यमण्यलंकतं ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ कांचनोरच्छदाः कांचनमयतनुत्राणाः ॥ ४६॥ समरे स्वामिप्रकाशकोध्वजोयत्रससमरध्वजइति रथविशेषणं तादृशोरथः अपविद्धः परिवत्यपातितोभग्नश्चेत्युत्तरेणान्वयः॥ केचित्तु ध्वजोपविद्धः ध्वस्तः रथोभग्नइत्यन्वयमाहः॥४०॥ रथाक्षमात्राः चतुःशतांगुलदीघीः विशिखाः फलभागाइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ निहताः परेणयोधेन ॥ शरावरी तूणीरी ॥ ४९ ॥ प्रतोदः तोत्रं प्रयहाअभीषवः ॥ ५० ॥ कस्यापि राक्षसपुरुषस्येषा पदवी पदसं

> तस्यानिमित्तंसीतायाह्योविवद्मानयोः॥ बभूवयुद्धंसौमित्रेघोरंराक्षसयोरिह॥ ४२॥ मुक्तामणिचितंचेदंरमणीयंविभूषितं॥ धर ण्यांपिततंसोम्यकस्यभग्नंमहद्दनुः॥ ४३॥ राक्षसानामिदंवत्ससुराणामथवापिवा॥ तरुणादित्यसंकाशंवैडूर्यगुलिकाचितं॥ ४४॥ विशीणिपतितंभूमोकवचंकस्यकांचनं ॥ छत्रंशतशलाकंचिदव्यमाल्योपशोभितं॥ ४५॥ भग्नदंडिमदंसौम्यभूमौकस्यिनपातितं॥ कांचनोर-इउदाश्चेमेपिशाचवदनाःखराः॥४६॥ भीमऋपामहाकायाःकस्यवानिहतारणे॥दीप्तपावकसंकाशोद्यतिमान्समरध्वजः ॥४७॥ अपविद्वश्वभन्नश्र्वकस्यसांग्रामिकोरथः॥रथाक्षमात्राविशिखास्तपनीयविभूषणाः॥४८॥कस्येमेनिहताबाणाःप्रकीर्णाघोर दर्शनाः॥शरावरौशरैःपूर्णीविध्वस्तौपश्यलक्ष्मण॥४९॥प्रतोदाभीषुहस्तोयंकस्यवासारथिर्हतः॥पदवीपुरुषस्यैषाव्यक्तंकस्यापिर क्षसः॥५०॥वेरंशतगुणंपश्यममतेर्जीवितांतकं॥सुघोरहदयेःसोम्यराक्षसेःकामरूपिभिः॥५१॥हतास्तावावेदेहीभिक्षतावातपिः

नी॥ नधर्मस्रायतेसीतां वियमाणां महावने॥ ५२॥ चारमार्गः॥ अतोमम तैः राक्षसैःसह एतन्त्रिमत्तजं वैरं पूर्ववैराच्छतगुणंसत् तेषां जीवितांतकं जीवि तस्यांतकं अंतरूपं संपन्नं पश्य ॥ ५१ ॥ एवं रक्षोभिः सीताविपत्ति निश्चित्य धर्मनिद्रित नेति ॥ यतः सीतां धर्मीनत्रायते ॥ एवंच भक्षितायां हृतायांवा वेदेशां केहि लोके मम प्रियं कर्तुं शक्ताः नकेपि धर्मासाध्ये तेषामिकचित्करत्वादितिभावः ॥ ५२ ॥

आ०कां०